

Het einde van de doctorandus: de invoering van de bachelor-master structuur binnen de pedagogische opleidingen

Laurenz Veendrick

In september gaat het hoger onderwijs in Nederland van start met de nieuwe bachelor-master (bama) structuur. Vooral voor het universitaire onderwijs brengt dit ingrijpende veranderingen met zich mee. Niet alleen omdat de doctorandussen verdwijnen, maar zeker ook omdat de structuur van de opleidingen grondig wordt herzien. Het is daarom des te opvallender dat deze veranderingen naar buiten toe nauwelijks enige commotie teweegbrengen.

Wij menen dat het voor pedagogen binnen en buiten het hoger onderwijs niet alleen belangrijk is om goed geïnformeerd te zijn over de op handen zijnde veranderingen, maar ook over de discussies die daarbij spelen. Ongeveer een jaar geleden heeft de Utrechtse hoogleraar in de Orthopedagogiek, Adri Vermeer, in deze rubriek gepleit voor een brede bacheloropleiding in de pedagogiek. Hierin moet de student worden 'ingeleid in de academische kennis en vaardigheden die nodig zijn om de uitgangspunten en methoden van de pedagogiek als handelingswetenschap te bestuderen en te leren' (Vermeer, 2001, p. 103). Dit zou volgens Vermeer voorop moeten staan voor zowel de beroepsopleiding als de academische opleiding, omdat hij een voorstander is van een samensmelting van hbo en wo.

In de twee forumbijdragen van dit nummer gaan de auteurs op deze punten met Vermeer in debat. Daarnaast gaat het artikel van Notten en Van Leeuw nader in op de situatie in Vlaanderen, waar de bamastructuur dit jaar nog niet wordt ingevoerd. Janssens laat in zijn bijdrage het licht schijnen op de invulling van de masteropleiding. Daarbij gaat hij ook in op de vraag hoe de bachelors uit het hbo aan een universitair masterdiploma kunnen komen.

Literatuur

Vermeer, A. (2001). Bachelor-Master: Oude wijn in nieuwe zakken? Of: Toch een vernieuwing? *Pedagogiek*, 21, 101-105.

Forum
discussie